

วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่ ..... ฉบับที่ ..... พ.ศ. ....

ความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ  
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

แหววิมล ทองประพันธ์\*

---

บทคัดย่อ

ในวิจัยเรื่องความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามเพศ และประสบการณ์การทำงานของครู มีสมมุติฐานการวิจัย คือ ข้าราชการครูที่มีเพศและประสบการณ์ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 คน สุ่มจากครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ในปีการศึกษา 2559 การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 30 ข้อ ความพึงพอใจสร้างขึ้นโดยผู้วิจัยประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการวัดผล ประเมินผลและการวิจัย 3) ด้านการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 4) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเนื้อหาโดยใช้ ดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence: IOC) ค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ( $\alpha$  - Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test) และ One – Way ANOVA

---

\*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

### ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 113 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงาน 11-20 ปี มากที่สุด และรองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงาน 21 ปีขึ้นไป

2. ความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงาน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม พบว่า มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานรายด้านแล้ว พบว่า มีความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน เรียงตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผลและการวิจัย

3. ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ทุกด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวม พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ ในการทำงานต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี กับ ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 21 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีความพึงพอใจสูงกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ ทำงาน 21 ปีขึ้นไป ประเมินผลและการวิจัย พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 10-20 ปี กับ

ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 21 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ ทำงาน 10-20 ปี มีความพึงพอใจสูงกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ ทำงาน 21 ปีขึ้นไป

### คำสำคัญ

ความพึงพอใจ, ครูผู้สอน, การบริหารงานวิชาการ

### บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 “ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ในการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในสถานศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาการปฏิรูปการศึกษาจะสำเร็จหรือล้มเหลว อยู่ที่ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเข้าใจในกระบวนการทัศน์ใหม่ในการศึกษา เข้าใจทิศทางและแนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดการศึกษา (หวน พันธุพันธุ์, 2548, หน้า 9)

สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล ได้ถูกกำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการสถานศึกษาไว้ 4 งาน คือการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 32) ดังนั้นสถานศึกษาจึงมีหน้าที่หลักในการบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ครอบคลุมงานทั้ง

4 งาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ การวางแผนบริหารโรงเรียนในยุคปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาโรงเรียนของตนและรู้จักวางแผนยุทธศาสตร์ให้ครอบคลุมการบริหารงาน 4 งาน โดยมีงานวิชาการเป็นงานหลัก ส่วนงานอื่นๆ เป็นงานสนับสนุนส่งเสริมให้งานวิชาการบรรลุจุดหมายได้ดียิ่งขึ้น

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษามีขอบข่ายกว้างขวาง มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานทุกด้านของสถานศึกษา ทั้งทางตรงและทางอ้อม การทำความเข้าใจเพื่อสร้างจุดมุ่งหมายร่วมกันของบุคลากรในสถานศึกษา จึงเป็นความสำคัญอันดับแรกของการบริหารงานวิชาการ นอกจากนี้ต้องตระหนักในความสำคัญและสาระของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559) ซึ่งกระบวนการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย การวางแผนการบริหารงาน การกำหนดยุทธศาสตร์ การนำแผนการบริหารงานวิชาการสู่การปฏิบัติ การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลงานวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำทางวิชาการจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความเป็นผู้นำทางวิชาการ บทบาทการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการ และบทบาทการพัฒนาสถานศึกษาด้านวิชาการ (ทศนี วงศ์ยืน. 2555, หน้า 1-2)

กรุงเทพมหานครเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ รับผิดชอบจัดการศึกษาตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ในมาตรา 89 (21) โดยจัดการศึกษาหลายระดับสำหรับเยาวชนในเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร ทั้ง 50 เขต มีสำนักงานศึกษารับผิดชอบ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 437 โรงเรียน มีภารกิจหลักเพื่อรองรับเด็กที่มีอายุถึงเกณฑ์ ซึ่งจากภารกิจที่กล่าวมา สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครได้กำหนดนโยบายด้านการศึกษาให้กับโรงเรียนในสังกัด โดยระยะแรกกำหนดนโยบายเรียนรู้คู่รอยยิ้ม (Smile School) ที่เน้นการเรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นคนดี คนเก่งวิชาการ และในปัจจุบันได้กำหนดนโยบายโรงเรียนคุณภาพ (Smart school) เป็นกรอบในการปฏิบัติงานของโรงเรียน (สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2549, หน้า 1-2)

จากการผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่ามาตรฐานระดับชาติ แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของนักเรียนอยู่ในระดับไม่น่าพึงพอใจ จำเป็นที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสนใจ โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิผล ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ว่ามีการบริหารงานวิชาการได้ครอบคลุมขอบข่ายภาระงานที่สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครมอบหมายมากน้อยเพียงใด เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารสถานศึกษา และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

### วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ และ ประสบการณ์การทำงาน

### ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ โรงเรียนพระราม 9 กาญจนาภิเษก และโรงเรียนวัดใหม่ช่องลม ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 160 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Krejcie and Morgan (คณาจารย์ภาควิชาบริหารการศึกษา และอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2559, หน้า 101) ได้จำนวน 113 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามกรุงเทพมหานคร เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ( $\alpha$  - Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 เท่ากับ .95 ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยขอหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำส่งและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง ในเดือนเมษายน

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าความถี่ และ ร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที ( $t - test$ ) จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) หากมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Post hoc Comparison)

### ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 113 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงาน 11-20 ปีมากที่สุด และรองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงาน 21 ปีขึ้นไป

2. ความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม พบว่า มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานรายด้านแล้ว พบว่า มีความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน เรียงตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผลและการวิจัย

3. ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ทุกด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม

ประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวม พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ ในการทำงานต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี กับข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 21 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีความพึงพอใจสูงกว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ ทำงาน 21 ปีขึ้นไป ส่วนข้าราชการครูที่มีประสบการณ์คู่ อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง และด้านการวัดผลประเมินผลและการวิจัย พบว่า ข้าราชการครู ที่มีประสบการณ์ทำงาน 10-20 ปี กับข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 21 ปีขึ้นไป มีความ พึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 10-20 ปี มีความพึงพอใจสูงกว่าข้าราชการครูที่มี ประสบการณ์ ทำงาน 21 ปีขึ้นไป ส่วนข้าราชการครูที่มีประสบการณ์คู่อื่นๆ ไม่พบความ แตกต่าง

### อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจ ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก สถานศึกษามีขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน ผู้บริหารสถานศึกษามี วิสัยทัศน์และแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนางาน และครูมีความตระหนักร่วมกันพัฒนางาน วิชาการอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญณรงค์ เทียนวงษ์ (2552, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของรัฐ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 2 ผลการวิจัยรายด้าน พบว่า ข้าราชการครูมีความ พึงพอใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การวัด



และประเมินผลการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การบริหารหลักสูตร และการนิเทศภายในตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารได้มีการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ มีการพัฒนาการวัดผล ประเมินผลอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนมีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา สิงห์เรือง (2552) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 กรณีศึกษาอำเภอพิบูลมังสาหาร โดยศึกษาองค์ประกอบของความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน คือ ด้านการจัดหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ระดับความพึงพอใจ ต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติที่กำหนดไว้ชัดเจน ผู้บริหารโรงเรียนทุกคนหรือ โดยส่วนใหญ่สามารถทำความเข้าใจระเบียบ ตลอดจนแนวปฏิบัติ ประกอบกับระเบียบปฏิบัติมีบทลงโทษ ถ้าเกิดมีการปฏิบัติผิดพลาดหรือไม่เป็นไปตามที่ระเบียบกำหนด ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงสามารถนำไปบริหารจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรมสภาพดังกล่าวจึงเป็นผลทำให้ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุด ซึ่งอภิปรายความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โดยให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ปฏิบัติตามและเข้าใจตรงกันเป็นแผนปฏิบัติงานของครูในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความถนัดของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของนงนุช กิตติโรจน์เจริญ (2552, หน้า 59) ที่ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการ

บริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ครูมีความพึงพอใจด้านการบริหารงานหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 2 การวัดผล ประเมินผลและวิจัย โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก แสดงว่า การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีการกำหนดแนวทางการวัดผลและประเมินผลการศึกษาอย่าง ชัดเจน มีการกำหนดให้ครูนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุง พัฒนาการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในคราวต่อไป ตลอดจนมีการกำกับ ดูแล ติดตามให้มีการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เป็นผลทำให้ข้าราชการครูเกิดความพึงพอใจ ในการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิกุล ชาวชายโง (2553) ซึ่งศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการ ใน โรงเรียนศึกษานารีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานครพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิทยา สิงห์เรือง (2552) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 กรณีศึกษาอำเภอพิบูลมังสาหาร ด้านการวัดผลและประเมินผล เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 3 การพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีการส่งเสริมให้ครูได้มีการคิดค้น ผลิตสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมีการสำรวจความต้องการของครูในการใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาตนเอง ทั้งจากการประชุม อบรม สัมมนา ศึกษา ดูงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงาน วิจัยของอนุรักษ์ นนทมา (2554, หน้า 85) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ด้านกระบวนการเรียนการสอน ในรายชื่อ ผู้สอนได้

ใช้สื่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน ที่หลากหลาย ข้าราชการครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 4 การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวม มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แสดงว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีการบริหารงานวิชาการด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นประจำทุกปี จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ตลอดจนมีการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ข้าราชการครู มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของสกุล หมื่นสุข (2548, หน้า 116) ซึ่งศึกษาความพึงพอใจผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครูมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2. จากผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากข้าราชการครูทั้งเพศชาย และเพศหญิงมีหน้าที่และภาระงานด้านวิชาการที่เหมือนกันตามโครงสร้างและขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ซึ่งครอบคลุมการปฏิบัติงานวิชาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ รวมถึงการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

เนื่องมาจากไม่ว่าข้าราชการครูเพศชายหรือข้าราชการครูเพศหญิง มีภาระงานที่ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน การปฏิบัติงานภายใต้นโยบายและกฎหมายเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสกุลฤกษ์ กลิ่น

สุคนธ์ (2554) ที่ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า บุคลากรเพศชายและบุคลากรเพศหญิง มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิทยา สิงห์เรือง (2552, หน้า 92) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 กรณีศึกษาอำเภอพิบูลมังสาหาร พบว่า ความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามเพศโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวม พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี กับข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 21 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีความพึงพอใจสูงกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 21 ปีขึ้นไป ส่วนข้าราชการครูที่มีประสบการณ์คู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง และด้านการวัดผลประเมินผลและการวิจัย พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 10-20 ปี กับข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 21 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 10-20 ปี มีความพึงพอใจสูงกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 21 ปีขึ้นไป ส่วนข้าราชการครูที่มีประสบการณ์คู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากช่วงอายุและระยะเวลาการปฏิบัติงานของผู้ที่มีประสบการณ์และวัยที่สูงกว่า ความตื่นตัวและความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานมีน้อย

กว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และประสบการณ์ 10-20 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงอายุวัยที่มีตื่นตัวในการทำงานมากกว่า จึงน่าจะมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของชาณณรงค์ เทียนวงษ์ (2552, หน้า 116) ที่ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาราชบุรี เขต 2 พบว่า ด้านการบริหารหลักสูตร ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ ในการทำงาน 21-30 ปี กับข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

## เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร : ศุภสภา
- ชาญณรงค์ เทียนวงษ์. (2552). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ทัศนีย์ วงศ์ยืน. (2547). หลักและวิธีการจัดการสถานศึกษา ในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการสถานศึกษา, (หน้า 132- 178). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- นงนุช กิตติโรจน์เจริญ. (2552). ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัด เทศบาลเมืองศรีราชาอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิกุล ชาวชายโขง. (2553). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการ ในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- วาสนา สิงหะเคนทร์. (2553) ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิทยา สิงห์เรือง. (2552). ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุบลราชธานี เขต 3 กรณีศึกษาอำเภอพิบูลมังสาหาร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- หวน พันธุพันธ์. (2548) . การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. (2549). แนวทางการบริหารจัดการคุณภาพโรงเรียน

สังกัดกรุงเทพมหานคร การบริหารวิชาการ. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานศึกษา

กรุงเทพมหานคร.

อนุรักษ์ นนทมา. (2554). ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ ตามหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของข้าราชการครู ในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.